

LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 peseta trimestre
Fora..	1'25 id. id.
Estranger.	1'50 id. id.
Un número 10 céntims	

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Llibertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, follets, etc., que s'emetin a la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanari,

Núm. 248.

Any VI.

Diumenge 5 de Mars de 1899

L'APLECH DE VILASSAR

L' espectacle que està donant lo Catalanisme consola y anima. Consola, perque en mitg de les desgracies qu' affliguen al pays, quan los partits polítichs centralistes, cauans y responsables d' elles, en compte de mostrar penitent y vergonya com correspondria y amagarse set cases sota terra pera purgar sos erros y ses disbauxes, se dissen al contrari pera continuar xuulant la sanch y 'ls diuers que quedan, acoblantse gent de tendencies les més oportunes pera seguir imposantse al poble y à les institucions y donant lo repugnant espectacle d' ocuparse en les Corts quasi exclusivament dels seus odis y dels seus personalismes: surgeix y s' escampa cada dia més per Catalunya l' esperit de Pàtria, los ays de dolor pel maltracte de que s' víctima y 'ls danys que se li causan, les reclamacions més dessinerades pera assegurarli l' benestar, y 'ls esforços mancomunats pera obtindre la seva integral reconstitució. Inima, perque si de moment no veu pròxim lo remey dels nostres mals ni la completa desfeta dels nostres enemicos; la forsa y energía d' aquests mimba cada dia, son desredit es cada dia major y pel camí que seguexen no pot arribar en venir la hora en que l' universal reprobació los tensi pera sempre més de la explotació del govern à la qual estan aferrats com llagostes y 'ls enterri en l' abim d' un despectiu oblit. Lo que nosaltres, qu' hem contribuït a sembrar la llavor, es difícil que pugam veure; ho eurà y ho gosará de segur la generació que puja, plena de y d' entusiasme: la llibertat y la autonomia de la Patria catalana.

Perxó ns complayém en anar marcant los graons que viariament se pujan d' aquesta costa aspre y fatigosa, que major serà l' pler, com més difícil haja estat la pujada, al arribar al terme de les nostres aspiracions.

Dies enrera donavem compte del aplech catalanista de la Bisbal; avuy ne donem del de Vilassar, després ne darem del de Sitges y d' altres y altres que seguirán, fins que la veu de l' apostolat catalanista s' haja fet sentir en el turrer català y haja arborat d' amor patri lo cor de als fills de Catalunya.

La inauguració de la « Agrupació catalanista de Vilassar de Mar », celebrada l' passat diumenge, « fou una festa magnifica, tant hermosa per la revelació de forces que en lo present feya veure, com encoratjadora per lo brillant demà que posava devant dels ulls. » En efecte, a Vilassar feren cap, convidats per la nova Agrupació, los delegats y representants de la Unió Catalanista, Lliga de Catalunya, Foment regionalista de Berga, Associació catalanista de la Costa de Llevant, Centre Català de Sabadell, Agrupació catalanista de Badalona, Agrupació catalanista « Los Montanyencs » de Barcelona, Agrupació catalanista de Besalú, Associació popular regionalista de Barcelona, Agrupació regionalista « L' Escut Emporí » de La Bisbal, Agrupació catalanista de Lleida y sa comarca, Agrupació escolar catalanista « Ramon Llull » de Barcelona, Agrupació catalanista de Ripoll, Id. de Sant Feliu de Codines, Id. « Catalunya autònoma » de Barcelona, Id. del Casino Mercantil de Barcelona, Idem folklorista de Barcelona, Agrupació catalanista d' Olot, Centre Català de Mollet, Agrupació catalanista de Sitges, Id. de Malgrat, Centre escolar catalanista de Barcelona, Agrupació protectora de la Ensenyansa catalana de Barcelona, Catalaniestes de Calella, Agrupació de Falset y Centre catalanista de Balaguer.

No pogueren assistir, pero enviaren la seva adhesió y dedicació: lo Centre Català de Sant Sadurní de Noya, lo de Vilafranca del Panadès, lo Centre catalanista de Gerona y la Comarca y 'ls Centres y Agrupacions catalanistas de Maressa, Reus, Sant Pol, Valls, Bordils, Verges, Sallent, Tarragona, Vendrell, Cardedeu, Tarrassa y Banyoles.

Se adheriren també los senyors Rector de Vilassar de Mar y Vilassar de dalt; los senyors Riera y Bertran, Verdader y Callís y Ramon Garriga, prebère, ex-rector de Vilassar.

La premsa catalanista estigué representada per La Renaixença, La Veu de Catalunya, La Nació Catalana, La Il·lustració Catalana y L' Atlàntida, de Barcelona; Lo Català-

ista, de Sabadell; L' Olotí; La Costa de Llevant, de Canet de Mar; Lo Pi de las tres branques, de Berga; Lo Badalonés, y La Veu del Vallès, de Ripoll: havent eniat la seva adhesió La Veu del Montserrat, de Vich, y Las Quatre Barras, de Vilafranca del Panadès. Lo GERONÉS, no pogué estar representat per un impediment que sufri à darrera hora lo delegat qu' havia de concorrer.

Los catalanistes de Vilassar esperavan als delegats de les Associacions germanes à la seva arribada à la població, pera acompañarlos à son local propi, adornat ab flors y banderes catalanes, ahont los hi oferiren un dinar, essent més de cent vint los sentats à taula y havent rebut l' obsequi d' un preciós ram, dibuxant les barres catalanes, lo president de la Unió Catalanista, en representació de tots, y presentantse à cantar cansons de la terra y dels mestres Clavé, Thomas y Morera, lo coro de noys « Lo Planter » agregat à la Agrupació, y el coro « La Amistat » del Ateneu Obrer de la vila. Acabà l' dinar ab lo cant de l' himne *Los Segadors* per tots los presents, drets y possebits del més gran entusiasme.

A la tarde tingué lloc lo meeting en lo teatre del Circo Vilassanés, que no cal dir estava plé com un ou, ocupant la presidència les Jutes de la Unió Catalanista y de la Agrupació de Vilassar, l' Arcalde de dita població y 'ls senyors Serra, Thos y Bassegoda. Los delegats s' enquiviren com fóu possible en l' escenari, junt ab les comissions del Ajuntament de Vilassar y de les societats locals La Constància, coro La Amistat, Cassino Unió Vilassanense, Centre Federal y Foment, que volgueren donar als catalanistes aquesta prova de consideració y de deferencia.

Obrí la sessió l' senyor Cisa, president de la Agrupació de Vilassar, saludant conmogut à la concurrencia y cedint lo puesto al president de la Unió, que dirigi als vilassanencs una felicitació merescuda y entusiasta. Llegida la llista de les entitats representades y adherides, féu us de la paraula lo senyor Mallofré desenroillant lo criteri catalanista; afirmant que l' triomf del Regionalisme no depén de cap partit polítich, sino que s' ha d' esperar del mateix poble; que tenint Catalunya personalitat nacional, no deu aspirar à un cambi d' amo sino a governarse per si mateixa, y que si bé axó pot aconseguirlo poch à poch no ho conseguirà mai ab ingerencies polítiques madrilenyas.

Seguí a n' En Mallofré, en l' us de la paraula, lo senyor Mon y Bascós, que exposà que Catalunya densa del regnat dels Reys catòlics havia estat subjecte à una tutela tirànica, sens que pera res s' haguessen tingut en compte los interessos en los tractats fets ab altres nacions pels reys de la casa d' Austria; digué que Catalunya era ja major d' edat, y aprecia la significació de la festa que s' celebra com precursora de la lliberació de Catalunya.

Eo Francesch Cambó féu ressortir que 'ls presents desastres, si han occasionat lo desprestigi d' Espanya, han deixat à Catalunya, que s' llensa apimosa à buscar sa propia salvació; indica la missió important que toca cumplir avuy al Catalanisme, en qui lenen posats los ulls la gent honrada, devant fugir d' egoismes y de personalismes, pera demostrar que volém a Catalunya pera 'ls catalans y no pera 'ls catalanistes, obrint los brassos à quants ab nosaltres vingan convensuts ó peneditis.

N' Enrich Duran, de Sabadell, digué: Catalunya no ha mort, viu y reclama la seva autonomia. Pera lograrla no devém fiarnos dels partits madrilenyas ni de les seves promeses descentralizadores. Catalunya no deu contar més que ab son esfors, y la única patria dels catalans es Catalunya, com de mare no se'n té més qu' una y una sola se'n pot estimar.

En Puig y Cadafalch sostingué que lo que cal es catalanizar totes les manifestacions de Catalunya, donchs lo Catalanisme no pot ser res més que l' poble català y no un partit ab mires estreles y programes tancats. Que pera reconquistar la que se'n deu, s' ha de exigir de mica en mica lo que s' pugi, aprofitant les circumstancies favorables, puig cada concessió qu' obtinguém serà una nova trinxera pera lograr lo restant de lo qu' hem perdut.

N' Antoni Sunyol manifestà que volém la llibertat de Catalunya sincera y verdadera, que l' Catalanisme se propaga pacíficamente, accepta les reformas autonòmiques que se li donguin, pero reclama sens parar la integritat de les se-

ves reivindicacions; acabant fent la apologia de la llengua y del dret català y possant en ridicol lo caciquisme.

En Joan Permanyer aconsellà la propaganda radical y valenta, sense pactes ab ningú; perque pactar vol fer concessions, y si aquestes son admisibles tractantse d' interessos, no ho son quan se tracta de principis.

N' Angel Guimerà digué que deviem treballar pera destruir la obra dels Reys Catòlics dintre de la península, ja que de destruir-la fora d' ella ja se'n havian cuidat los castellans mateixos, y que l' Catalanisme devia sempre anar al devant dels partits polítichs y no seguirlos deixantse arrossegar per ells.

Per fi, N' Antoni Gallissà, president de la « Unió », clohé la festa donant les gracies à la Agrupació de Vilassar y à tots los concurrents y dihen que no hi feya res que tots los que escoltaran no fossin convensuts, donchs essent les nostres idees de rahó, sentides per orellas catalanes, no s' havian may de perdre. Acabà ab un « Visca la llibertat de Catalunya », unanimament contestat per tot lo públic qu' omplia la sala.

Als acorts de les valentes notes de *Los Segadors* corejats per lo poble en massa, foren los delegats acompañals altre volta à la estació, ahont se despediren ab germanivol afecte y entusiastes visques.

« Lo record d' aquesta festa — diu *La Renaxensa* — es d' aquells que no s' esborrà mai de la ànima dels que tingueren la sort d' assistirhi. »

SALUS POPULI

Que 'ls més d' Espanya, això de que tothom se queixa, no tenen remey dintre d' aquest régimen; que l' unitarisme en Hoch d' edificar destrueix, que mata las energias regionals, y que porta en son sí los germens que infeccionan de mort als poble sotmesos à son jou; es, avuy, una cosa que no té pas retop segons parer de tota persona de sa criteri, de mitjana ilustració y de bon sentit práctich.

Pero, si així no fos, no més suposantho, si ja avans dels passats desastres no haguessim estat del tot persuadits de la seva ineficacia, com à sistema de govern; ens la haurian demostrada de una manera ben palpable, los fracasos dels plans pseudo-regeneradors vinguts del centre, y allí nascuts, la falta d' esmena d' aquella gent que 'ns mana, y per últim, are mateix, la esterilitat dels vergonyosos debats parlamentaris, tant ampulosos com cinichs, que, en mitj de sa agonia, venen celebrant los Cossos colegisladors, en la Cort de la Monarquia, dihentse fastichs y donant l' espectacle més repugnant, pera major sarcasme pel pahis, en lo propi santuari de las lleys.

L' unitarisme ha esfonçat al Estat espanyol, y l' unitarisme mateix no pot pas alsarlo del fondo de la seva baixesa. Perxó tothom busca com à taula de salvació pera agarrarshi, en la desfeta del centralisme, à sa patria natural avuy sotmesa, y tothom demana, seguint la corrent salvadora de las reivindicacions autonomistas que se imposan, la llibertat de sa respectiva nacionalitat esclava, sujecció à la dominació del Centre.

Devant d' aquestas tendencias, es envà, perque 'ls pobles hi han vist clar, que 'ls llauers de las Corts, moguts cada un d' ells y tots ells junts per mesquins interessos, pel logro de fins parciais, demanin la ajuda del poble espanyol pera salvar la pátria espanyola, una, gran, é indivisible, segons lo dictat de son cal dejat cervell y els principis de sa atrassada civilisació mitg africana.

Es envà, que s' agafin are ab la patria una é indivisible, perque si bé la patria ho es pera tothom una é indivisible, no es pera tothom la mateixa, com s'ceheix à dintre l' Estat espanyol malgrat las constitucions y las lleys, per mes que siguin imposadas per la rahó de la forsa, que actualment domina, vingui d' allà hont vingui, emaní de que emaní.

La patria es natural é inmutable pel mer fit de ser patria. De la mateixa manera que la mare que 'ns

doná l' ser no's cambia, ni's transforma en un altre, ni d' una se'n fan dos, ni de dos una, per cap voluntat del mon, encare que aquesta voluntat sigui la d' un Estat ó de la rassa dominant en ell, per mes que aquest Estat sigui l'Espanyol y la seva rassa dominant la castellana. Perque la patria no es l'estat: poden formarlo un conjunt de patrias, mes si s' els esclavissa, si com à Espanya l'unitarisme'ls encadena à son jou del Centre, no perxó en neix cap més d' altre, ni superior ni inferior, ni més gran ni més xica. Y com que l' poble s' enmotlla en la patria natural, en la sort y en la desgracia, en la llibertat y en lo despotisme, y conviu ab ella que's l' ànima de son cos, del mateix modo que no's crea la pàtria vritat tampoch se crea el verdader poble. Serà en tot cas un artifici, una ilusió del unitarisme, més ó menos enganyosa, ah més ó menos apariencias de realitat, pero al fi falsa.

Y, ¿sense un poble veritable que enllumini à sos governants, com pot anar la nau del Estat sino perduda cap al abism? ¡Veus aquí Espanya! La rassa dominant ha volgut de varis pobles ferne un sol, millor dit, crearne un de nou, pero *hechura* seva, ab sa fesomia, ab sos vics y defectes, ab totas sus qualitats bonas y dolentes, ab sa llengua, lleys, costums, administració, exèrcit.... tot à semblaça seva y lo que ha lograt ha sigut mistificarlo tot, falsejarlo tot, crompro tot, arrabasant de pas las llibertats dels pobles sotmesos. Mes los pobles no's fan y desfan pas com un bolado; no's crea pas ab artificis lo que's natural y en la mateixa naturalesa's troba. Perxó à Espanya, apesar de tot, hi ha'l poble català, l' aragonés, el castellà y d' altres, pero no hi h' l' poble espanyol encara que ho sembli ó alguns que per conveniencia ho afirmin; ¿qui l' ha vist aquest poble? ¿ahont es el seu art, literatura y demés manifestacions de son geni? Espanya es y no pot ser més, segons la moderna ciència política, que un Estat compost de varis pobles, tots ab sus manifestacions respectivas y ab sus propias patrias dins l' Estat, per més que aquest no las respecti atropellant sos drets y vulnerant sus llibertats.

Es envà que 'ls falsos pares de la patria artificial fills del embrutidor cunerisme, y fins un demòcrata de per riure com en Salmerón, fent coro ab un altre tribuno ilustre com ell, s' espantin devant del problema de la llibertat dels pobles y demanin la centralizació y l' unitarisme en nom del progrés; aquesta serà sempre la encarnació més odiosa y més odiada del despotisme y del retrocés, signe del selvatjisme.

¡Presumits liberals! : ¿hont es la llibertat de que blasoneu, quan los pobles son esclaus del centralisme? Després de tot; la salut dels pobles depen en primer terme de la seva autonomia, y el *salus populi* es, avans que tot y sobre tot, la guia y la suprema llei dels amants de la verdadera llibertat.

R. ROCA Y AUGUET.

Lo discurs d' En Sol y la informació parlamentaria

Havia de ser un català y ningú més, lo qui fes sentir en lo Parlament espanyol la veu indignada de la conciencia pública.

Los altres, los als personatges de la política espanyola, tenien prou feyna en fer discursos memorials pera alcantar ó conservar lo poder, ó pera privar que poguessin obtindrel ó conservar lo seus contraris; posant de manifest los personalismes que 'ls fan incompatibles y 'ls móvils interessats que regulan la seva conducta.

Perxó'l Congrés que esperava sentir En Gamazo y saber si aquest embestiria ó no de ferm contra En Sagasta, cosa molt més interessant y trascendental pels diputats per que podia influir molt més en la seva propia sort y en la del Govern, que no la d' escoltar los clams del pays y buscar remey à ses desventures; volia ofegar la veu del representant de Barcelona.

Pero aquesta veu, era un martell fexuch que s' alsava potent pera descarrregar sos colps al bell mitg del cap de tots, sense compasió de cap mena; era una veu allí no sentida que vibrava acusadora repercutint los clams del poble, que demana justicia contra 'ls qui han vessat à rius inutilment la seva sanch y li han robat los seus estalvis y les seves riqueses, y contra 'ls qui entretinguixen en lluytes bizantines hi han contribuït ab la seva aquiescencia.

Lo pays ha perdut la fé en los parlls y en los homens politichs, axí monàrquichs com republicans, axí carlins com dinàstichs; lo pays ha perdut la fé en lo Parlament, en l' Exercit, en la Marina, en tot y en tothom; deya En Sol, y tot seguit passava à justificarlo. Es precis que trevallém pera recuperar y mereixer la seva confiança, sino estém perduts.

Y ses paraules queyan com gotes de ferro ruhent sobre aquells cossos enclenchs, avessats sols à les fribades de mosquit, y, ressó de remordiments, sonavan com una amenassa de mort pròxima en ses conciencies embotades y en sos cors empedernits.

Y callaren y escoltaren y fins volgueren regirarse contra l' osat que havia pertorbat la seva tranquilitat estòica, buyda d' ànima y de sentiments.

Y En Sol s' imposá y triomfá.

Per desgracia, lo seu triomf haurá brillat tant solsament com una estrella voladora, que llu un instant en lo firmament pera luego desapareixer en la fosca.

Perque en Sol, incorrent en una contradicció inexplicable, va acabar demanant una informació feta pel mateix Parlament.

¿Si l' pais ha perdut la fé en lo Parlament, quina confiança pot meréixerli una informació parlamentaria?

Los politichs vells, acostumats a aprofitar totes les ocasions al seu intent favorables, vegeren en la demanda d' En Sol la seva àncora de salvació, y à n' ella s' agarraren; y l' endemà ó l' endemà passat lo Senat votava la informació, ab aplauso del Govern.

Y l' triomf del senyor Sol, qu' hauria pogut ser total y complert, s' ha acabat à n' aquí; encallat per sempre en lo fanguera de les practiques parlamentaries.

Perque l' senyor Sol, dotat de talent y d' il·lustració, de segur que à hores d' are, creu lo que creu tothom y lo que ja molts han dit; que la informació parlamentaria es igual que la carabina de Ambrosio, ó bé que un pastel de liebre sin liebre, ó com dihém en català un pegat en un banch.

¿Qui sab quan se'n tornarà à parlar!

Entretant, passada la primera impresió, lo Parlament espanyol ha tornat com si tal cosa à la feyna invariable de la lluyta pel poder: del pais ni sols se'n recorda.

J. B. Y S.

NOTES D' ART

Aquests dies ha estat exposat à ca'n Maresma una reproducció del celebrat quadro d' En Lluís Graner «Los Bebedores». Es l' obsequi que'n Parés de Barcelona fa a n' els seus parroquians. Esta molt ben reproduxit, puig fa tot l' efecte d' un quadro al oli. «Los Bebedores» es un de tants quadros (recordis «Capitalistes», «Els Borratxos», tots els de gent que juga à cartes a la llum d' un quinqué y ab un got de vi sobre la taula, etc...) en quins l' eximi pintor català ha retratat ab gran correcció de dibuix, si bé resultant els tipus quelcom acaricaturals eu algun d' ells, els quatre ó cinch borratxos que tant ha popularitat ab les moltes reproduccions que n' ha fet. El preu de la oleografia de que'ns ocupém es sols de 5 pessetes; aquesta circumstància y no precisament la de la seva valua artística, sera causa de que molta gent adquiri xi un exemplar de «Los Bebedores» per adornar les parets de llur casa.

A ca'n Corominas hi havém vist un retrato fet per En Bertrana. Està executat ab gran perfecció y la seva semblaça ab l' original es força exacte. Hi trovém no obstant cert encarcarament, degut tal volta a la posició un xich poch natural del modelo.

També han estat exposats altres quadros que, per lo cursis, lo tlepat del color y lo *retalladet* del dibuix, accusan al primer cop d' ull que 'l seu autor (ó mellor dit, autora) esta acostinmada a produhir art ab el paper bristol. No dihem això ab ànim de molestar à les gentils amateurs, puig que les verdaderes autors de aquestos crims de *lese-art* (passimme la paraula) no son precisament les executants dels quadros, sino llurs professors. Algunes de les *aficionades* à que'ns referim, arribarian tal volta a fer quelcom de bo si à copia de feliç fer copies de quadros (copies de copies del natural, de vegades copies de copies de cromos) no arribessin a ensopilsi el sentiment artistich. Estém segurs que algunes d' elles, si no tinguessin per res en compte les lliçons que saben, ho faríen força mellar.

Sabém que 'l jove y celebrat pintor En Lluís Perich exposarà dintre pochs dies alguns quadros. Un d' ells està destinat a figurar en la vinenta Exposició de París. Es un quadro en quin En Perich ha estudiat molt els efectes de la llum artificial combinada ab la débil llum del die. Desitjém véurels aviat exposats, y molt ens plauria que la sort no li fos ingrata.

A. A.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. — Sessió del dia 1er de Mars. — (2.ª convocatòria). — Reunits 3 concejals, baix la presidència del Arcalde señor Boix, prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Id. comptes que pujan a 403'55 pessetes.

Id. l' extracte dels acorts pera sa publicació en lo *Butletí*.

Se concedieren permisos d' obres a don Joan Alsina, don Ferrer Cibils y don Vicenç Carreras.

Fou aprobado lo plech de condicions pel establecimiento de un local de refrescos a la Devesa, quin concurs deu celebrar-se el dia 14 baix la presidència del concejal señor Pla. Lo tipo del arrendament serà el de 200 pessetes anyals, seguent preferent el que pagui l' import dels cinch plassos junts. El rematant deu dipositar 30 pessetes com à fiansa, y se li cediran los baixos de una de les cases en construcció, per dipòsit de mobiliari.

Nombrar metges pel reconeixement de xicot del actual reemplàs als señors Ros y Vinyas.

Se donà compte de la inauguració del alumbrat elèctric en lo barri del Pont Major.

Se donà compte de l' autorització de la Comissió provincial per vendre lo escorxador vell.

Aprobar una proposició en la quina se proposa demanar à la superioritat obrir un portal en les muralles devant del carrer de l' Acequia, un altre en los cruers dels carrers de la Indústria y Galera, un altre en lo carrer de Ronda; per' endarriscar lo tros de muralla de la porta de Figuerola fins al hoquet obert, los trossos del Pes de la Palla, Font Major y Plassa de San Francisco, y la cessió dels Baluards de San Narcís y Governador, el primer pera facilitar lo comunicació ab lo Mercadal, y el segon per convertirlo en Plassa.

A conseqüència d' una victoria bon xich climatèrica en lo Senat, En Sagasta va presentar á la Reyna Regent la dissió del ministeri. Després de les consultes de costüm y no havent sigut possible la formació d' un ministeri interí, la Regent ha cridat al poder al señor Silvela.

En Sagasta va treure de governador civil de Cadiz à n' En Ribot, parent d' En Maura que's parent d' En Gamazo, y en Gamazo li ha tornat la pilota fent caure à n' En Sagasta. Aquesta es la moraleja de la crisi y i visca'l sistema parlamentari !!

— Lo dia 24 del passat Febrer morí à Olot donya Rosa Saguer y Olivet de Llongarriu, germana de don Emili, vicepresident del Centre Catalanista de Gerona y sa comarca. Acompanyém à nostre estimat y bon amich, y à tota la seva familia, en lo dolor que estan passant y preguém à Deu se digne acullir en lo Cel la ànima de la difunta.

— Diu un telegrama de *La Veu de Catalunya*:

«LOS ASTURIANS DEMANANT LA AUTONOMIA. — Gijón, 1, 2 tardes. L' Ajuntament per unanimitat ha acordat dirigir una exposició al Govern demandant la autonomia del municipi y de la regió. Han suscrit l' acorl regidors afiliats als distints partits polítics. Reyna molt d' entusiasme entre'ls autonomistes d' aquí. Pensem publicar un manifest y celebrar un meeting, pera exaltar la opinio en contra del poder absorbent del Estat.»

— La Junta de la Academia de Jurisprudència y Legislació de Barcelona ha acordat que 'l tema pera'l premi que oferirà aquella societat en lo concurs del anys 1901 fos lo de: «Institucions de Dret canònic vigents à Catalunya», qu' es lo mateix que va quedar desert en lo d' aquest any.

— Lo dimarts, dia 7, se celebrara, a la Iglesia de la Pietat del Pont-Major, un solemne ofici-aniversari del que fou en vida; D. Joseph Roca (q. e. p. d.), pare dels nostres estimats amichs y companys D. Francisco y D. Rafel Roca.

— Las Agrupacions catalanistas de Torroella de Montgrí y de Sampedor han quedat constituidas en la següent forma: Torroella de Montgrí. President, D. Lluys G. Sallé y Pi, propietari; vicepresident, D. Antoni Casellas y Guimbeu, metje; vocals, D. Joan Ferrés, taper, D. Joan Matarodona, fuster, D. Xavier Hospital, propietari, y D. Nemesi Planas, comerciant; secretari, D. Joseph Plà y Galibern, propietari.

Sampedor. President, D. Joseph Tarrés, tresorer, D. Gabriel Prats; secretari, D. Enrich Aubeyzon.

També à Caldas de Malavella s' ha constituit una societat catalanista que espera sols que se li presenti occasió pera donar-se à coherer.

— Estant cridant poderosament la atenció les conferencies quaresmals que setmanalment dona en la Joventut Catòlica de Barcelona, en llengua catalana, nostre sabi y distingit amich Rvt. Dr. D. Joseph Torras y Bages. Lo tema de les conferencies es los set pecats capitals.

— Las societats agrícoles que hi havia establertes à Catalunya, s' han constituit per comú acord en Federació Agrícola Regional de Catalunya, nombrant son president al señor Marqués de Camps, vicepresident à D. Guillem de Boladères y secretari à D. Francisco de Paula Vergés. Se nombrá una ponència pera donar forma al Reglament pel quin la Federació s' haurà de regir; s' acordá celebrar la vinenta reunio à Manresa en la primara quinzena d' Abril y donar compte dels acorts presos à les restants Associacions Agrícoles y de les demés regions d' Espanya.

— Ayuntará à sortir lo setmanari catalanista *L'Olotí*, que havia suspès sa publicació per motiu de las circumstàncias. Molt nos en alegrém.

— S' ha inaugurat al Pont-major la iluminació pública per la electricitat, ab gran satisfacció dels habitants d' aquell arrabal de Gerona.

— Es un escàndol que exigeix prompte y fort correctiu lo que passa ab los carruathes de tota mena que passan pels carrers de la nostra ciutat. Com si no existissen municipials, com si no hi hagués autoritat, y com si no estesssen vigents los bandos de bon govern, s' han donat à corrèr posant en constant perill la vida de tothom y particularment la dels vells y de les criatures; y això à totes hores y en tots los carrers de la ciutat per estrets que sien. Son moltes les desgracies que han occasionat en pochs dies y de que ha donat compte la premsa local. Creym que seria hora de que 'l señor Arcalde hi fixés la atenció, y de que exigis dels dependents del municipi lo major zel y vigilancia, pera fer cumplir los manaments de la Corporació municipal respecte d' aquest punt.

— Copién de *La Renaixensa* del dia 26 de Febrer, fent nostres les seves paraules:

«Ab lo major sentiment doném compte à nostres llegidors de la mort del que fou en vida inspirat poeta y estimadissim company don Eduard Vidal y Valenciano. Lo seu nom que sembla portar en si vinculat l' amor à Catalunya y à la seva ramaixent literatura, evoca en nosaltres al rebre la nova de sa inesperada fi, recorts dolcissims y agradables per la part que havia pres lo difunt amich en lo desvetllament de la nostra perduda nacionalitat. Admirador entusiasta de la obra civilisadora d' en Joseph Anselm Clavé, no perdonava ocasión pera ensular lo seu nom y pera ferli rendir lo tribut que's mereix. Ell fou un dels primers autors dramàtics catalans donant à la escena son admirable proverbi *Tal hi ca que no s' ho creu*, aplaudit per tots los públics de Catalunya. Aixís mateix fou ell l' autor del primer drama català *Tal faràs tal trobarás*, ab quin s' estableix sobre bases fermes l' edifici de nostre teatre nacional. Estava l' amich que ayunt ploré tot d' un caracter altament simpàtic y bondatós, contant à Barcelona y especialment à Vilafant, d' ahont era fill, innumerables simpatias y amistats, conurbant à això l' caracter de diputat provincial pera dit districte, que ostentava. Havia travallat pera que l' Ajuntament y la Diputació subvencionessin la fundació d' un Teatre Català sense que sus gestions tinguessin la sort de donar resultat. Son nom figura entre tots los volums de poesias catalanes premiades en certámens y en los cartells de la major part d' empreses dramàtiques. Ab lo primer actor, ayunt difunt, Antoni Tarras, ha-

na tingut á son càrrec la empresa de diferents teatres, en quin hi veia la acertadíssima direcció dels dos apreciables empresaris. Era àixmateix un excellent marit y un pare exemplar. A son germà don Enrich Xavier y á sa filla enviem la expressió de nostre candom, desitjant que la Divina Providència vulga amparar l'ànima de nostre estimadíssim amic.

Hem rebut el número de Janer últim de la Revista titulada *Praeco Latinus*, que s' publica à Filadelfia (Estats Units). Està escrita exclusivament en llati y son objecte esmentar y propagar l'estudi d'aquest idioma pera que s' generalisi son us com à llengua internacional.

Son preu de suscripció à Europa es de 8'10 franchs l'any, y l'adresa de sa Administració la següent: *Praeco Latinus*, 1328, Spring Garden Street, Philadelphia, Estats Units.

Hem rebut lo Setmanari *La Llum* que ha comensat à publicar-se à Manresa. També hem rebut l'*Herald de Girona* que ha comensat à publicar-se en aquesta ciutat. A n'als dos retornem lo saludo y deixém establert lo cambi.

Lo dia 7 del passat Janer, en lo teatre Franco-provençal de l'antiga y literaria vila de Aix-de-Provença, va estrenar-se l'magnífich drama *La Reina Jano*, del gran poeta Frederich Mistral.

S'ha publicat l'Historia de Catalunya, ilustrada ab 42 gravats y 10 mapes històrichs, per Norbert Font y Sagué. Se ven al preu de 1'50 pessetes.

Formant un opúscul de setanta cinc planes, s'ha publicat à Gerona per lo notari don Emili Saguer y Olivet un «Dictámen y Proyecto de reforma de Estatutos y Reglamento» del Montepio Notarial de Catalunya, al objecte de que sia presentat y discutit en la primera Junta general qu'aquest celebri. Les reformes que propone l'senyor Saguer y que s'legitiman en lo *Dictámen*, son importantíssimes y merexen fixar la atenció del notaris catalans, y algunes per son esperit fins lo d'altres entitats creades ab iguals ó semblants fins benèfichs que l'Montepio dels notaris de Catalunya. Se trobarà de venda en les llibreries de Pacià Torres, Gerona, y Alvar Verdaguer, Barcelona.

Hem rebut l'Estat de Comptes de la Caixa d'Estatvalis de Palafrugell al final l'any 1898, publicat per la Junta de Govern de la metixa; del qual se deduix la seva bona administració, la seva serietat y la seva solidesa.

LLIBRES REBUTS

LA OBRA DEL EXCURSIONISME. — Tal es lo títol qu'En Joaquim Cabot y Rovira ha donat al Discurs presidencial que llegí en lo «Centre Excursionista de Catalunya» en l'acte de la inauguració del curs d'aquest any. No es lo discurs una commemoració de les excursions y demés travalls realitzats pel Centre y ses predecessors les Associacions d'Excursions Catalana y Catalanista d'Excursions científiques, sino una apreciació y estudi dels fruits del conjunt dels travalls de totes elles; fruits abundants y assahonats en la esfera del despertament de l'esperit de Catalunya per medi de la conciencia cada dia major de si mateixa en tots los multiplicats rams á que l's excursionistes s'han dedicat, y de l'amor á la terra que questa conciencia promou en tothom, fent naxer en los cors aspiracions nobles y generoses de véurela altre volta senyora de si mateixa com li correspon de justicia y com exigirán un dia tots los bons catalans. Té rahó En Cabot: l'Excursionisme, sense donarsen compte, ó donantsen, fa obra política; pero no de la que s'acostuma anomenar política en aquest desvalgut Estat espanyol, sinó de la sana y profitosa pel poble, de la que fa Patria y bons ciutadans. Ab justicia atribueix donchs al Excursionisme lo primer lloch després dels Jochs Flòrals en la renaxensa catalanista. Rebi l'senyor Cabot per son bonich y entusiasta trevall, la nostre coral enhorabona.

UN DESCOBREMENT ESPELEOLÒGICH. — (*Teoria de la Font d'Armena*) per N. Font y Sagué. — Barcelona, Tip de l'Avenç, 1898. — Fascicle de 40 planes en 8^a. Fins que vingué à Catalunya Mr. Martel y que ab sa vinguda se desenvolllà en ella l'conexió y afició á la Espeleología impulsats pel Centre Excursionista; lo senyor Font y Sagué era sols conegut com à literat y més que com à literat com à erudit y actiu investigador de coses velles. Pero desdellaors, sense renunciar á sos anteriors treballs y estudis, s'ha llensat ab veritable fervor de néofit, y ab l'activitat que s'ha caracter distictiu, á l'estudi de la espeleología de la nostra terra y á resseguirla ab aquest objecte. Es ja considerable la feyna qu'ha fet, y una mostra d'ella es la conferència que donà en lo meritat Centre sobre la teoria de la Font d'Armena, ab la quina se justifica la utilitat práctica d'aquests estudis y los beneficis pera l'aument de la riquesa del país que d'elles poden prometrs. En lo relat d'aquest genre d'excursions, l'estil del senyor Font ha guanyat molt en plasticitat, color y vida. — B.

VARIETATS

Nostre amic En Francisco Vinyas y Serra nos ha proporcionat lo següent estat — que pel caràcter de lletra ab que està escrit creu de la segona meitat del darrer segle — del qual se veuen lo número de cases, veïns y habitants que hi havia à Gerona en dita època.

Creyem que l's nostres suscriptors lo llegiran ab gust.

Vecindario ó Estado, que comprehende todas las Casas, Vecinos, y Individuos residentes en las Parroquias de la Ciudad de Gerona, y sus vecindados sujetos á ellas, que con distinción de sus Calles es en esta forma.

CALLES	Cases hiernas	Idem habitadas	Vecinos	Indi- viduos
C. de los Abrabadores	12	14	63	
C. de la Ferrería vella	16	20	75	
C. de la Curia Real parte	6	11	43	
C. de los Mercaderes	26	39	139	
Pescaderías viejas	7	8	38	
C. de los Esparteros	17	30	117	
C. del peso de la paja	1	23	37	107
C. de Bañolas	4	4	10	
C. den Vern	22	29	77	
C. dels Mirallers	4	7	21	
C. den Auriga	1	15	21	44
Baxada de la Merced	6	6	22	
C. de Buenayre	6	10	27	
C. Nueva	27	39	120	
C. del Pallol	9	15	43	
C. de San Joseph	10	14	58	28
Puerta nueva y Sto. Domingo	3	23	24	74
Plazuela del Oli y C. de Ciudadanos	1	35	58	250
Plaza del vino	13	20	42	
C. de la Albareda	1	17	28	127
Plaza de las Coles	2	42	64	319
C. de la Platería	34	50	202	
C. de las Ballesteras	62	75	317	
Plazuela y subida de San Félix	11	17	66	
C. de los Caldereros	34	44	150	
C. de San Narciso	1	17	23	63
C. del Pou rodó	7	3	19	
C. de la Barca	5	23	37	122
C. de Bellayre	4	37	52	159
C. den Angelet	9	11	24	
C. de la Rosa	2	24	41	102
C. del Llop	11	17	33	
C. de Saccimor	12	17	47	
Subida de la Catedral	10	14	50	
Subida de San Christoval	1	13	56	167
C. de la Fossa	21	36	145	
C. de la Sabatería vella	17	23	139	
Otra frente de la C. de la Curia Real	3	24	32	139
C. de la Font major	1	19	31	76
C. dels Canaders	29	44	102	
C. del Pago	6	9	19	
C. den Giesta	2	20	45	98
C. de Fontanilles	19	27	62	
C. den Plantaivas	8	15	48	
C. den Sala	15	21	57	
Plaza de San Francisco	11	24	60	
Mercadal Yoferior	2	6	6	18
Plaza del Molino	6	8	32	
C. de la Volta del Perill	12	28	45	
Plaza del Mercadal	2	11	15	43
C. de la Acequia y prensa	4	26	33	103
C. de Sta. Clara	1	13	20	57
C. den Figarola	1	6	7	20
C. de la Galera, ó Pabellóns de San Agustín	17	21	79	
	40	966	1413	4695

Vecindado de las Calles extramuros que son de las Parroquias de pte. Ciudad.				
Torre Gironella Parroquia de San Felio.	1	12	17	52
Calle de Pedret Idem.	6	54	26	211
C. del Puente Mayor Idem.	1	70	80	345
C. de la Ruitlla y llano Idem.	1	41	45	194
Vecindado de las Enderrocadas Idem.	1	5	8	22
Calle de la Puerta del Carmen Idem.	5	21	32	78
Vecindado de Monjuich Idem.	4	4	25	
Vecindado de San Daniel Idem.	1	55	56	179
Vecindado de Viloroja Idem.	1	17	19	63
Vecindario de Palau Sacosta.	1	28	30	152
Vecindado de Galligans Parroquia de San Pedro.	1	10	10	38
Parroquia de Sta. Eulalia Cacosta de cuya es Campdurá	44	47	141	

CONVENTOS COLEGIOS Y HOSPITAL

Santo Domingo — este Convento se compone de 50 religiosos que computan doce de quatro en quattro por un Vecino ó fanuila son	1	12 ²	50
San Francisco de Asis se compone de 64 Religiosos que al mismo computo son	1	16	64
Carmelitas Calzados se compone su Convento de 30 Religiosos que á la misma razón son	1	7 ²	30
Idem Descalzos se compone de 30 Religiosos que hacen	1	7 ²	30
San Agustin se compone de 16 Religiosos que sop	1	4	16
Mercenarios, se compone su Convento de 20 Religiosos	1	5	20
San Francisco de Paula se compone de 13 Religiosos que hacen	1	3	13
Cupuchinos se compone su Convento de 36, que son	1	9	36
Colegio de la Compañía de Jesús, se compone de 30 que son	1	7 ²	30
Colegio del Obispo, su Superior y Colegiales son 33 que hacen	1	8	33
Hospital General sus oficiales familiares y expositos son 185 que componen	1	46 ¹	185
Monjas de Sta. Clara son 31 de comunidad que al mismo respeto componen	1	7 ²	31
Capuchinas son 28 de comunidad que al mismo respeto son	1	7	28
Beatas son 15 que hacen	1	3 ²	15
Bernardas del Mercadal son 10 Religiosas con sus respectivas criadas y Porteras y cada una compone su casa y familia, aunque dentro una misma clausura ó Monasterio	1	10	10

Tropa. — Aunque esta Plaza se halla dotada de dos batallones de Infantería que comprenden un crecido número de vecinos, con todo solo se computan los Destacamentos que se hallan en ella de guardia que son (á mas de los oficiales que ya quedan notados en sus respectivas casas) 6 sargentos y 116 soldados que computados de 4, en 4, á excepción de los sargentos que cada uno hace vecino son . . . . .

41 146

L' orfanet

A la memoria de ma inoblidable mare.

La Mort ses negres ales sobre son cap va exténdre! Po bre orfe! L'unich sér que li quedava sobre la terra, la fera Pareca li trencà lo fil de sa existència. Miréulo, trist, abatut per lo sofriment, ajonellat á la vora d'aquell miserablit, febrosenç apreça entre las sevas la ma freda de la que fa poch era sa mare; sos ulls, enrogitos per lo plor, semblan volquer saltar de ses concas; ses llàgrimes rodolan per son rostre, cauen sobre la morta, que, com si son escalf la reanimés, sembla tornar a la vida, y de sos llavis mitg entreoberts, soportats per la mort tal vegada al dar l'últim adéu a son fillet, s'escapa un somris plé de ternura y amor, expressió del carinyo que sentia per aquell tendre nin, unich consol de ses penes y dolors. Ajudat per lo silenci que'l rodeja, ab lo cadavre fortament apretat contra son pit, y à fresh del rostre de la morta, com si li volgués tornar la vida que li falta, un à van desfilant per lo pensament de l'orfanet los recorts dels jorns felissos que passà en companyia d'aquella santa dona: encara li sembla sentir sa veu, aquella veu tant armoniosa que cada nit perque s'adormís li cantava alguna de les hermoses cançons de nostre terra, encara li sembla véurela, quan alegraya entrava al matí en son quartó y, despertantlo ab un carinyós bés sortit del fons de sa ànima, ab tendresa l'aixecava y vestia, y agafantlo per la maneta, els dos s'ajonellaven devant de l'estampa de l'Angel de la guarda, remerciantlo per la bona nit que havian passat; després, recordava la tristesa d'aquella bona dona quan ell de son costat s'apartava; l'alegria que sentia quan lo nin, vermell y suat, a causa de la correguda que donava per serhi mes aviat, tornava a casa seva a rebre ses carícies, aquelles carícies que lluny

Guia del viatger en la Comarca

Amer. — Estació férrea. Ferrocarril de Gerona à Olot y carretera de Sta. Coloma à Olot y de Gerona à Anglés à 18 km. de Gerona.

Anglés. — 14 km. de Gerona. (Vegis lo dit referent à Amer).

Arbucias. — 36 km. de Gerona. Carretera de Hostalrich à Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 km. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal à Figueras.

Bagur. — 44 km. de Gerona. Carretera de Gerona à Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassà à Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 km. de Gerona. Carretera de Gerona à Olot. Aguas sulfurosas.

La Catalana. — Ferretería, quincallería y mercería. Mercadal 7 y Plassa de la Constituciò.

Besalú — 41 km. Carreteras de Gerona à Olot y de Figueras à l'última població.

Blanes. — 32 km. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 54 km. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Malavella. — 16 km. Estació en lo ferrocarril de T. à B. y F. Carretera desde Llagostera. Aguas termales. Establimet del Srs. Prats y fill.

Vichy Català. — Cotxes de abdos establiments à tots los trens.

Calonge. — 27 km. Carretera de Sant Feliu de Guixols à Palamós.

Camprodón. — 59 km. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 km. Estació en lo ferrocarril de Gerona à Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d'Aro. — 25 km. (Id. anterior).

Castelló d'Ampurias. — 41 km. Carretera de Figueras à Rosas.

Figueras. — 32 km. Estació ferrocarril de T. à B. y F. Carretera de Barcelona à la Frontera y límit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Capital de Provincia. — Audiencia. — Jutjat de 1.ª instància. — Sucursal del Banc d'Espanya. — Institut de 2.ª ensenyansa. — Museo provincial. Estacions dels ferrocarrils de T. B. y F., de Amer y de Sant Feliu de Guixols.

Fonda Peninsular (Antiga de St. Antoni). — Carrer Nou.

Café Norat. — Rambla de la Llibertad.

Encesa y C.º, en comandita. — Farinera. — Carretera de Barcelona.

E. Barançé y fills. — Fàbrica de sabó à Gerona. Granollers y Barcelona.

Pérez, Sauri y Noguer. — Fàbrica de ciments y cals hidràulica. — Industria 2.

Fills de Esteve Garriga. — Magatzems de vins y arros. — Carretera de Sta. Eugenia y Plassa del Marqués de Camps.

P. Llurella y C.º. — Mechero GOLDEN. — Industria nacional. — Fabricació de manguitos pera incandescència per gas. — Plassa del Oli, 6.

J. O. Carbó. — Camiseria y confecció de roba blanca per senyora. — Plateria 30. — (Quatre cantons).

Saliet i C.º. — «La Gerundense». — Fàbrica de paper contínuo.

Succesors de Pau Cassà. — Gran magatzem de paper pintat pel decorat de habitacions. Gran varietat de motlluras. — Constituciò 11.

Hostalrich. — 39 km. Estació ferrocarril de T. à B. y F. y carretera fins à Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 km. Estació Tramvia Flassà à Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 km. Carretera de La Bisbal à Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruïnes de Ampurias.

La Junquera. — 47 km. Límit en la carretera de Barcelona à Fransa. Banys de la Mercé. (Aguas sulfurosas).

La Sellera. — 16 km. Estació ferrocarril de Gerona à Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona à Olot.

Llagostera. — 24 km. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras à id. y à Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 km. Estació ferrocarril de T. à B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 km. Carretera à la estació de Blanes, y carretera fins à Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 km. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 km. Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadesses y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 km. Estació Tramvia Flassà à Palamós y carretera de Gerona à Palamós.

Palamós. — 44 km. Estació del Tramvia de Flassà, límit de les carreteres de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 km. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 km. Ferrocarril fins à Gerona: carreteras à Gerona y à Palamós. Establimet de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 km. Carretera à la estació de Hostalrich y à Vich. Aguas acidulo-carbonatadas.

Sant Pere Pescador. — 27 km. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 km. Carretera desde la estació de Sils (T. à B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Aguas termales.

Torreella de Montgrí. — 32 km. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 km. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 km. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 km. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyoles. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

CORREUS

Entradas

Madrid.	9'30 matí.
Barcelona.	9'30 m. y 5'45 t.
Fransa	7'30 m. y 3'20 tarde
Puigcerdà y Ripoll.	5'30 m.
Olot y sa línia.	5'30
S. Feliu de Guixols	6'21 m. y 2'11 tarde
Amer y sa línia.	6'30 m.
S. Aniol y sa línia.	7'00 m.
Estanyol y sa línia.	7'00 m.

Sortidas	
Madrid.	2'30 tarde.
Barcelona.	6'30 m. y 2'30 tarde.
Fransa	8'30 m. y 5 tarda.
Puigcerdà y Ripoll	11'00 m.
Olot.	11'00 m.
S. Feliu de Guixols	9'06 m. y 5'35 tarde
Amer.	10'00 m.
Sant Aniol.	10'00 m.
Estanyol.	10'00 m.

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyias de segurs sobre la vida reunides

Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15.000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235.908'05 pts.

Capitals assegurats desde la fundació de les Cas fins al 31 Dbre 1897. 203.80.352'95 »

Pagat per sinistres, pólisses vencudes y altres comptes fins igual data. 13.382.881'61 »

Delegat general en la Provinça

Joseph Coderc y Bacó

Agents en la Capital

Toribí Corominas — Narcís Boadas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antisèptic per evitar les caries y demés enfermetats de la boca.

Vi de Nou de Roca del Dr. Roca. — Tònic neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d'ahorro.

Vi Iodo Tànic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tànic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l'oli de fetge de bacallà, y de gran utilitat per combatre l'escrofulisme, afeccions del pit y reumatisme.

Tots los vins son à basse de Jerez y Málaga legitims

De venda à casa l'autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA

(antiga del Dr. Ameller)

Cort-Real, 4.—Girona

PERIODICO

PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GIRONA Y SA COMARCA»

TOC

REDACCION

PERIODICO Y ADMINISTRACION:

PRICES DE SUSCRIPCIO

ESTRANGER.

UN NUMERO SOL

1'25

ID.

1'50

PESETA TRIMESTRE

0'10

ID.

1'10

PESETA TRIMESTRE

0'10

ID.

1'25

PESETA TRIMESTRE

0'10

ID.